

Per a les dones de Ciudad Juárez

Els ossos tenien carn, la carn tenia somnis.

Centenes d'esquelets cercant el nom
per l'estimball de la por, per tal d'arribar a ser
quelcom més que nombres escrits als papers.

Els noms cerquen ossos per a escriure-hi la mort
i no ser ombres vagaroses que mai retornen.

Pels ossos sense nom, pels noms sense ossos,
perquè la sang ja glaçada sigui el plany,
el crit, el bramul i la salmodia ferida.

El monstre és multiforme, beu la podridura
i viu en el verí: capital, misogínia, misèria,
desarrelament a la frontera de l'imperi.

Per al monstre no hi ha espai en el poema,
els mots mai donaran empara
ni a la serp ni als ous, ni al sol que les hi cova.

Sigui aquest un cant d'amor a les obreres,
precarietat i mans, avenir de maquiladoras.

Que sigui una elegia als somnis robats:
pa per a cada dia, una casa petita i polida
i, tal vegada, nous besos en una albada
que mai no arribaria.

Hi anaven a maquilar
al preu d'hores d'assetjament i tracte injust
i els sortí al pas el moliner terrible
a cobrar-los, en moltura, la maquila.

Maleïda sigui l'hora!
Maleït el moliner! Beneïdes, elles,
i que cridin en nosaltres quelcom a tall d'estrella,
l'abecedari d'un codi perdut, tal volta.

Marica Campo

Trad. Sílvia Aymerich i Lemos